

Scott Ritter: Francie není supervelmoc a dekolonizace Afriky pro ni představuje existenční hrozbu (VIDEO)

- CZ24 News | 5. září 2023

Vojenský převrat v Gabone zvrhol prozápadného vládcu, prezidenta Ali-Ben Bonga. Po Mali, Burkine Faso a Nigeri sa s vážnym neúspechom v Gabone musia zmieriť aj USA a predovšetkým bývalá koloniálna veľmoc Francúzska.

Pre amerického vojenského experta Scotta Rittera to znamená dokončenie dekolonizácie – as ňou aj zbavenie sa jej moderného, „postkoloniálneho“ sfarbenia.

Tento proces súvisí so vzostupom BRICS a koncom západnej hegemonie.

Ritter zhrňa: *„Faktom je, že pre USA je ťažké prijať, že už nie sme číslo jedna, ale číslo dva. A číslo jedna je BRICS pod vedením Číny.“*

Úpadok USA je vidieť aj v Pacifiku, kde Washington cez všetko rinčanie šablou nemôže riskovať vojnu proti Pekingu. Ritter to vyjadril v skratke: *“Pentagon vie, že nemôže vyhrať vojnu proti Číne – nulová šanca.”*

Ako jeden z hlavných dôvodov vidí lipnutie na zastaranej vojenskej technike a tradičnom myslení – napríklad v prípade lietadlových lodí, ktoré podľa Rittera “stratili svoju užitočnosť”.

KONEC NEOCOLONIALISMU, VZNIK MULTIPOLARITY

Francúzsko nie je supervelmoc, zdôrazňuje bývalý dôstojník americkej námornej rozviedky Scott Ritter v rozhovore pre nemecký Gegenpol. Jej vojenské schopnosti v Gabone sú obmedzené a nebude schopná vážne ovplyvniť situáciu. Medzitým pokračujúca dekolonizácia Afriky predstavuje pre Francúzsko existenčnú hrozbu, pretože súčasné francúzske elity zbohatli na zisku z afrických krajín.

SCOTT RITTER, bývalý spravodajský dôstojník námornej pechoty USA:

Podľa môjho názoru je to, čo sa deje v Gabone, pokračujúcim prejavom procesu dekolonizácie v Afrike, najmä vo vzťahu k Francúzsku. Francúzsko má v Afrike rozsiahle koloniálne záujmy. Ani po skončení druhej svetovej vojny, kedy Francúzsko stratilo svoje kolónie, bez nich v skutočnosti nezostalo – iba ich prehodnotilo postkoloniálnym spôsobom v realitu, ktorú mnohí nazývajú neokolonializmom.

Vo Francúzsku tomu hovoria “France Afrique” – prepáčte moju francúzštinu, pokiaľ to nevyslovujem správne. Pointa je, že Francúzsko naďalej dominovalo svojim bývalým koloniálnym územím v Afrike, kontrolovalo politické, ekonomické, sociálne a vojenské aspekty krajiny, až po kontrolu meny, ktorá sa v krajine používa.

V prípade Gabonu ide o strategické jadro, súčasť celkovej strategickej pozície Francúzska od získania nezávislosti. Gabon bol zdrojom uránu, ktorý Francúzsku umožnil nezávislý rozvoj jadrovej energie, umožnil Francúzsku rozvíjať jadrovú energiu nezávisle od Spojených štátov.

Celkom zaujímavé, najmä vzhľadom na súčasný postoj Francúzska k Nigeru, kde Francúzsko

odmietla vojenský prevrat, ktorý zvrhol profrancúzskeho prezidenta. Vec sa má tak, že súčasný alebo nedávno zosadený prezident Gabonu je synom muža, ktorý sa v Gabone dostal k moci vojenským prevratom, ktorý podporovala francúzska armáda. Pretože Francúzsko zohrávalo správnu úlohu pri riadení osudu týchto postkoloniálnych aktív.

Verím, že sa Afrika prebúdzá. Začínajú chápať, že neustála chudoba, ktorá tieto krajiny pohlcuje, či už je to Mali, Burkina Faso, Guinea, Niger, Gabon a ďalšie... To všetko sú krajiny, ktoré žijú v chudobe a vnútornom chaose, zatiaľ čo politické a ekonomické elity prosperujú.

Armáda, ktorej vedenie v skutočnosti patrí k elite, sa skladá z ľudu, a preto v určitom zmysle lepšie reprezentuje vôľu národa, ktorý je unavený to všetko trpieť. Preto sme svedkami úspešných vojenských prevratov zameraných na zvrhnutie profrancúzskych politických elít a Gabon je najnovším príkladom toho, čo sa deje.

To je niečo, čo pre Francúzsko predstavuje existenčnú hrozbu. Francúzsko má rozsiahle ekonomické väzby s Afrikou a rýchly rozpad týchto väzieb sa bude premietiť do francúzskej ekonomiky. A bude to mať aj politické dopady, pretože mnoho francúzskych politických elít dosiahlo svoje imanie a neustále bohatlo na Afrike. Takže následky budú. Nedá sa spoliehať na to, že sa Francúzsko jednoducho ticho rozplynie do noci.

Francúzsko však nie je veľmoc a vojenské schopnosti Francúzska v Gabone sú obmedzené, ide o nestabilný vojenský potenciál. To znamená, že pokiaľ sa Gabon – vojenská junta v Gabone – rozhodne násilne vyhnúť Francúzsku, nemôže Francúzsko doslova nič robiť, pokiaľ ho Spojené štáty nebudú ochotné podporovať, a nevidím, že by Spojené štáty boli pripravené podporiť Francúzsko a jeho postkoloniálnu politiku v Afrike.

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24